

RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2015/1589**av den 13 juli 2015****om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (kodifiering)****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 109,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 ⁽²⁾ har ändrats flera gånger på väsentliga punkter ⁽³⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.
- (2) Utan att det påverkar särskilda förfaranderegler fastställda i förordningar för vissa sektorer bör denna förordning tillämpas på stöd inom alla sektorer. För tillämpningen av artiklarna 93 och 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) har kommissionen en särskild befogenhet enligt artikel 108 i EUF-fördraget att fatta beslut om huruvida statligt stöd är förenligt med den inre marknaden när den granskar befintligt stöd, när den fattar beslut om nytt eller ändrat stöd och när den vidtar åtgärder i de fall där dess beslut inte följs eller anmälningskravet inte uppfylls.
- (3) Mot bakgrund av att ett moderniserat system av reglerna om statligt stöd ska bidra både till genomförandet av Europa 2020-strategin för tillväxt och till konsolideringen av de offentliga finanserna bör artikel 107 i EUF-fördraget tillämpas effektivt och enhetligt i hela unionen. Genom rådets förordning (EG) nr 659/1999 konsoliderades och förstärktes kommissionens tidigare praxis för att öka den rättsliga förutsebarheten och stödja utvecklingen av politiken för statligt stöd i en öppen miljö.
- (4) För att säkerställa rättssäkerhet är det lämpligt att fastställa förhållandena under vilka stöd ska betraktas som befintligt stöd. Fullbordandet och fördjupandet av den inre marknaden är en process som sker gradvis och återspeglas i den ständiga utvecklingen av politiken för statligt stöd. Till följd av denna utveckling kan vissa åtgärder som inte utgjorde statligt stöd när de trädde i kraft ha blivit stöd.
- (5) Enligt artikel 108.3 i EUF-fördraget ska alla planer på att bevilja nytt stöd anmälas till kommissionen och får inte införas förrän kommissionen har godkänt stödet.
- (6) Enligt artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) är medlemsstaterna skyldiga att samarbeta med kommissionen och lämna den alla upplysningar som behövs för att göra det möjligt för kommissionen att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.
- (7) Den tid inom vilken kommissionen ska slutföra sin preliminära granskning av anmält stöd bör fastställas till två månader efter mottagandet av en fullständig anmälan eller efter mottagandet av en vederbörligen motiverad förklaring från den berörda medlemsstaten om att den anser sin anmälan vara fullständig, eftersom de ytterligare upplysningar som kommissionen begärt inte är tillgängliga eller redan har lämnats. Av rättssäkerhetsskäl bör denna granskning avslutas genom ett beslut.

⁽¹⁾ Yttrande av den 29 april 2015 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ Se bilaga I.

- (8) I alla de fall där kommissionen, till följd av den preliminära granskningen, inte kan anse att stödet är förenligt med den inre marknaden bör det formella granskningsförfarandet inledas för att kommissionen ska kunna samla in alla de upplysningar den behöver för att bedöma stödets förenlighet och ge berörda parter tillfälle att inkomma med synpunkter. De berörda parternas rättigheter säkras bäst inom ramen för det formella granskningsförfarandet som föreskrivs i artikel 108.2 i EUF-fördraget.
- (9) För att bedöma om ett anmält eller olagligt statligt stöd är förenligt med den inre marknaden, där kommissionen har exklusiv behörighet enligt artikel 108 i EUF-fördraget, bör man se till att kommissionen för att kunna genomdriva reglerna om statligt stöd har befogenhet att begära all nödvändig marknadsinformation från medlemsstater, företag eller företagssammanslutningar, om den hyser tvivel om den berörda åtgärdens förenlighet med unionens regler och därför har inlett ett formellt granskningsförfarande. Kommissionen bör särskilt utnyttja denna befogenhet i de fall där en omfattande materiell bedömning verkar vara nödvändig. När kommissionen fattar beslut om att eventuellt utnyttja denna befogenhet, bör den ta hänsyn till den preliminära granskningens längd.
- (10) För att bedöma en stödåtgärds förenlighet med den inre marknaden efter det att det formella granskningsförfarandet har inletts, särskilt vad gäller tekniskt komplicerade fall som är föremål för en materiell bedömning, bör kommissionen genom en enkel begäran eller genom beslut kunna begära att en medlemsstat, ett företag eller en företagssammanslutning lägger fram all marknadsinformation som den behöver för att kunna slutföra sin bedömning, om de upplysningar som den berörda medlemsstaten tillhandahåller under den preliminära granskningen inte är tillräckliga. Detta bör ske med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen, särskilt för små och medelstora företag.
- (11) Med tanke på det särskilda förhållandet mellan stödmottagarna och den berörda medlemsstaten bör kommissionen kunna begära upplysningar från en stödmottagare enbart efter överenskommelse med den berörda medlemsstaten. Att mottagaren av en viss stödåtgärd tillhandahåller upplysningar utgör inte rättslig grund för bilaterala förhandlingar mellan kommissionen och mottagaren i fråga.
- (12) Kommissionen bör välja ut de mottagare till vilka en begäran om upplysningar riktas utifrån objektiva kriterier, beroende på omständigheterna i varje enskilt ärende, och samtidigt se till att urvalet av uppgiftslämnare är representativt inom varje kategori, om begäran lämnas till ett urval företag eller företagssammanslutningar. De upplysningar som begärs bör främst vara faktauppgifter om företaget eller marknaden och faktabaserade analyser av hur marknaden fungerar.
- (13) Kommissionen bör i egenskap av den som inlett förfarandet vara ansvarig för kontrollen av både överföringen av upplysningar från medlemsstaterna, företag och företagssammanslutningar och den konfidentialitet som gjorts gällande i samband med att uppgifter lämnas.
- (14) Kommissionen bör ha möjlighet att säkerställa efterlevnaden av en begäran om upplysningar som den skickar till ett företag eller en företagssammanslutning genom att ålägga proportionella böter eller viten. När kommissionen fastställer storleken på böter och viten, bör den ta vederbörlig hänsyn till proportionalitets- och lämplighetsprinciperna, särskilt för små och medelstora företag. Rättigheterna för de parter som uppmanas att lämna upplysningar bör skyddas genom att de ges tillfälle att lägga fram sina synpunkter, innan något beslut om att ålägga böter eller viten fattas. Europeiska unionens domstol bör ha obegränsad behörighet i fråga om sådana böter och viten i enlighet med artikel 261 i EUF-fördraget.
- (15) Kommissionen bör, med hänsyn till proportionalitets- och lämplighetsprinciperna, ha möjlighet att reducera vitesbeloppet eller helt bortse från vitet när mottagarna av begäran om upplysningar tillhandahåller de upplysningar som begärts, även om detta sker efter det att tidsfristen löpt ut.
- (16) Böter och viten är inte tillämpliga på medlemsstaterna, eftersom de är skyldiga att samarbeta lojalt med kommissionen i enlighet med artikel 4.3 i EU-fördraget och att lämna all information som krävs till kommissionen för att denna ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning.
- (17) Efter att ha beaktat de berörda parternas synpunkter bör kommissionen avsluta sin granskning genom ett slutligt beslut så snart tveksamheten inte längre föreligger. Om denna undersökning inte är avslutad inom 18 månader efter det att förfarandet inleddes bör den berörda medlemsstaten få möjlighet att begära ett beslut, som kommissionen bör fatta inom två månader.

- (18) För att skydda rätten till försvar för den berörda medlemsstaten bör den erhålla kopior av de begäranden om upplysningar som skickas till andra medlemsstater, företag eller företagssammanslutningar och kunna lämna sina kommentarer till mottagna synpunkter. Den bör också underrättas om namnen på de företag och företagssammanslutningar som hörts, om dessa enheter inte påtalat ett berättigat intresse av att deras identitet skyddas.
- (19) Kommissionen bör ta hänsyn till företagens berättigade intresse av att skydda sina affärshemligheter. Den bör inte i ett beslut kunna använda konfidentiella upplysningar från uppgiftslämnare, om dessa upplysningar inte kan aggregeras eller på något annat sätt anonymiseras, såvida den inte tidigare har fått uppgiftslämnarnas samtycke till att lämna ut dessa upplysningar till den berörda medlemsstaten.
- (20) I fall där upplysningar som markerats som konfidentiella inte verkar omfattas av tystnadsplikt bör det finnas rutiner, som ger kommissionen möjlighet att avgöra i vilken utsträckning sådana upplysningar kan lämnas ut. I varje sådant beslut om att inte godta ett påstående om att upplysningar är konfidentiella bör det anges en period vid utgången av vilken upplysningarna kommer att lämnas ut, så att uppgiftslämnare kan utnyttja ett eventuellt rättsligt skydd som står till dennes förfogande, inklusive eventuella interimistiska åtgärder.
- (21) För att säkerställa att reglerna om statligt stöd tillämpas riktigt och effektivt, bör kommissionen ha möjlighet att upphäva ett beslut som grundas på oriktiga upplysningar.
- (22) För att säkerställa efterlevnaden av artikel 108 i EUF-fördraget, i synnerhet anmälningsskyldigheten och bestämmelsen om genomförandeförbud i artikel 108.3, bör kommissionen undersöka samtliga fall av olagligt stöd. Med tanke på insyn och rättssäkerhet bör de förfaranden som ska följas i sådana fall fastställas. Kommissionen bör inte vara bunden av tidsfrister om en medlemsstat inte har iakttagit anmälningsskyldigheten eller bestämmelsen om genomförandeförbud.
- (23) Kommissionen bör ha möjlighet att på eget initiativ granska upplysningar om olagligt stöd, oavsett från vilken källa de kommer, för att garantera efterlevnad av artikel 108 i EUF-fördraget, särskilt efterlevnaden av anmälningsskyldigheten och bestämmelsen om genomförandeförbud i artikel 108.3 i EUF-fördraget, samt för att bedöma ett stöds förenlighet med den inre marknaden.
- (24) I fall av olagligt stöd bör kommissionen ha rätt att få alla upplysningar den behöver för att fatta ett beslut och vid behov omedelbart återställa en konkurrens utan snedvridning. Det är därför lämpligt att kommissionen får möjlighet att vidta interimistiska åtgärder som riktar sig till den berörda medlemsstaten. Dessa interimistiska åtgärder kan bestå av föreläggande om att lämna upplysningar, föreläggande om att avbryta utbetalningen av ett stöd och föreläggande om att återkräva ett stöd. Om ett föreläggande om att lämna upplysningar inte efterlevs, bör kommissionen ha möjlighet att fatta ett beslut på grundval av de tillgängliga upplysningarna, och om förelägganden om att avbryta utbetalningen av ett stöd eller om att återkräva ett stöd inte efterlevs bör den ha möjlighet att hänskjuta ärendet direkt till domstolen enligt artikel 108.2 andra stycket i EUF-fördraget.
- (25) I fall av olagligt stöd som inte är förenligt med den inre marknaden bör en effektiv konkurrens återställas. Därför är det nödvändigt att stödet jämte ränta återkrävs utan dröjsmål. Det är lämpligt att återkravet verkställs enligt förfaranden i nationell rätt. Tillämpningen av dessa förfaranden bör inte försvåra återställandet av en effektiv konkurrens genom att hindra att kommissionens beslut genomförs omedelbart och effektivt. För att nå detta resultat bör medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kommissionens beslut verkställs.
- (26) Av rättssäkerhetsskäl är det lämpligt att införa en preskriptionstid på tio år efter vilkens utgång beslut om återkrav inte kan fattas.
- (27) Av rättssäkerhetsskäl är det lämpligt att införa preskriptionstider för åläggande och verkställighet av böter och viten.
- (28) Missbruk av stöd kan ha liknande effekter på den inre marknads funktion som olagligt stöd och bör därför behandlas enligt liknande förfaranden. Till skillnad från olagligt stöd är stöd som eventuellt missbrukats sådant stöd som tidigare har godkänts av kommissionen. Därför bör det inte vara möjligt för kommissionen att använda ett föreläggande om återkrav av stöd vid missbruk av stöd.

- (29) Enligt artikel 108.1 i EUF-fördraget ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna fortlöpande granska alla befintliga stödprogram. Med tanke på insyn och rättssäkerhet finns det skäl att närmare fastställa räckvidden för det samarbete som avses i artikeln.
- (30) För att säkerställa att befintliga stödordningar är förenliga med den inre marknaden bör kommissionen i enlighet med artikel 108.1 i EUF-fördraget föreslå lämpliga åtgärder om en befintlig stödordning inte är eller inte längre är förenlig med den inre marknaden och inleda ett förfarande enligt artikel 108.2 i EUF-fördraget om den berörda medlemsstaten vägrar att genomföra förslaget.
- (31) Det är lämpligt att ange alla möjligheter för tredje part att försvara sina intressen i förfaranden om statligt stöd.
- (32) Klagomål utgör en viktig informationskälla för upptäckt av överträdelse av unionens regler om statligt stöd. För att säkerställa kvaliteten på de klagomål som lämnas in till kommissionen och samtidigt insynen och den rättsliga förutsebarheten är det lämpligt att fastställa de villkor som ett klagomål bör uppfylla för att kommissionen ska få upplysningar om det påstådda olagliga stödet och kunna sätta i gång den preliminära granskningen. Framställningar som inte uppfyller dessa krav bör behandlas som allmän marknadsinformation och behöver inte nödvändigtvis leda till utredningar på eget initiativ.
- (33) Klagande bör åläggas att visa att de är berörda parter i den mening som avses i artikel 108.2 i EUF-fördraget och artikel 1 h i denna förordning. De bör också åläggas att lämna en viss mängd upplysningar i en form som kommissionen bör ges befogenhet att fastställa i en genomförandebestämmelse. För att inte avskräcka potentiella klagande bör den genomförandebestämmelsen ta hänsyn till att det inte bör ställas för betungande krav på berörda parter i samband med inlämnande av klagomål.
- (34) För att säkerställa att kommissionen behandlar liknande frågor på ett enhetligt sätt på hela den inre marknaden bör en särskild rättslig grund införas för att inleda utredningar av branscher eller vissa stödinstrument i flera medlemsstater. Av proportionalitetsskäl och mot bakgrund av den administrativa börda som sådana utredningar medför bör branschutredningar enbart genomföras när de upplysningar som finns tillgängliga ger rimlig anledning att misstänka att statliga stödåtgärder inom en viss sektor avsevärt kan begränsa eller snedvräda konkurrensen på den inre marknaden i flera medlemsstater eller att befintliga stödåtgärder inom en viss sektor i flera medlemsstater inte är eller inte längre är förenliga med den inre marknaden. Sådana utredningar skulle göra det möjligt för kommissionen att på ett effektivt och öppet sätt hantera problem av övergripande art på området statligt stöd och på förhand få en helhetsbild av sektorn i fråga.
- (35) För att göra det möjligt för kommissionen att effektivt övervaka att kommissionens beslut efterlevs och för att underlätta samarbetet mellan kommissionen och medlemsstaterna i syfte att, i enlighet med artikel 108.1 i EUF-fördraget, fortlöpande granska alla befintliga stödordningar i medlemsstaterna är det nödvändigt att en allmän rapporteringskyldighet beträffande alla befintliga stödordningar fastställs.
- (36) Om kommissionen hyser allvarliga tvivel om huruvida dess beslut efterlevs, bör den ha tillgång till ytterligare medel som gör det möjligt för den att få de upplysningar som behövs för att kontrollera att dess beslut verkligen efterlevs. För detta ändamål är kontrollbesök på ort och ställe ett lämpligt och användbart medel, särskilt i fall då stöd kan ha missbrukats. Därför bör kommissionen ha befogenhet att företa kontrollbesök på ort och ställe och bör tillförsäkras samarbete från de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där ett företag motsätter sig ett sådant besök.
- (37) En konsekvent tillämpning av reglerna om statligt stöd kräver att det fastställs former för samarbete mellan medlemsstaternas domstolar och kommissionen. Ett sådant samarbete är relevant för alla domstolar i medlemsstaterna som tillämpar artiklarna 107.1 och 108 i EUF-fördraget. I synnerhet bör de nationella domstolarna kunna vända sig till kommissionen för att få information om eller synpunkter på tillämpningen av reglerna om statligt stöd. Kommissionen bör också ges möjlighet att lämna skriftliga eller muntliga yttranden till domstolar som är skyldiga att tillämpa artikel 107.1 eller artikel 108 i EUF-fördraget. När kommissionen i detta avseende bistår de nationella domstolarna bör den handla i enlighet med sin plikt att tillvarata allmänintresset.
- (38) Kommissionens yttranden och synpunkter bör inte påverka tillämpningen av artikel 267 i EUF-fördraget och är inte rättsligt bindande för de nationella domstolarna. Dessa bör lämnas inom ramen för nationella processuella regler och förfaranden, däribland sådana som garanterar parternas rättigheter, med full respekt för de nationella

domstolarnas oberoende. Yttranden som kommissionen lämnar in på eget initiativ bör begränsas till fall som är avgörande för att artiklarna 107.1 och 108 i EUF-fördraget ska tillämpas konsekvent, särskilt i fall som är avgörande för tillämpningen av eller den ytterligare utvecklingen av rättspraxis för unionens regler för statligt stöd.

- (39) Med tanke på insyn och rättssäkerhet är det lämpligt att kommissionens beslut ges offentlighet, samtidigt som principen om att beslut i frågor om statligt stöd riktas till den berörda medlemsstaten behålls. Därför är det motiverat att offentliggöra alla beslut som kan påverka de berörda parternas intressen, antingen i sin helhet eller i sammandrag, eller att göra exemplar av sådana beslut tillgängliga för berörda parter om de inte har offentliggjorts eller när de inte offentliggjorts i sin helhet.
- (40) När kommissionen offentliggör sina beslut bör den respektera reglerna om tystnadsplikt i enlighet med artikel 339 i EUF-fördraget, inbegripet skyddet av konfidentiell information och personuppgifter.
- (41) Kommissionen bör i nära samarbete med rådgivande kommittén för statligt stöd kunna anta tillämpningsföreskrifter med närmare bestämmelser om förfaranden enligt denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNT

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *stöd*: varje åtgärd som uppfyller alla de kriterier som fastställs i artikel 107.1 i EUF-fördraget,
- b) *befintligt stöd*:
- i) utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 144 och 172 i anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, av punkt 3 och tillägget till bilaga IV till anslutningsakten för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, av punkt 2 och punkt 3 b och tillägget till bilaga V till anslutningsakten för Bulgarien och Rumänien eller av punkt 2 och punkt 3 b och tillägget till bilaga IV till anslutningsakten för Kroatien, allt stöd som fanns innan EUF-fördraget trädde i kraft i respektive medlemsstat, det vill säga stödordningar och individuellt stöd som infördes före och som fortfarande är tillämpliga efter EUF-fördragets ikraftträdande i de berörda medlemsstaterna,
 - ii) godkänt stöd, det vill säga stödordningar och individuella stöd som har godkänts av kommissionen eller av rådet,
 - iii) stöd som anses ha godkänts enligt artikel 4.6 i förordning (EG) nr 659/1999 eller artikel 4.6 i den här förordningen eller före förordning (EG) nr 659/1999 men i enlighet med detta förfarande,
 - iv) stöd som enligt artikel 17 i denna förordning är att betrakta som befintligt stöd,
 - v) stöd som är att betrakta som befintligt stöd, eftersom det kan fastställas att det inte utgjorde något stöd när det infördes men senare blev ett stöd på grund av utvecklingen av den inre marknaden, utan att medlemsstaten företagit någon ändring. När vissa åtgärder blir stöd sedan en verksamhet har liberaliserats genom unionslagstiftning, ska sådana åtgärder inte betraktas som befintligt stöd efter det datum som har fastställts för liberalisering.
- c) *nytt stöd*: allt stöd, det vill säga stödordningar och individuellt stöd, som inte är befintligt stöd, inbegripet ändringar av befintligt stöd,

- d) *stödordning*: varje rättsakt på grundval av vilket individuellt stöd kan beviljas företag som i rättsakten definieras på ett allmänt och abstrakt sätt, utan att några ytterligare genomförandeåtgärder krävs, samt varje rättsakt på grundval av vilket stöd, som inte är hänförligt till ett visst projekt, kan beviljas ett eller flera företag för obestämd tid och/eller med obestämt belopp,
- e) *individuellt stöd*: stöd som inte beviljas på grundval av en stödordning samt anmälningspliktiga utbetalningar av stöd på grundval av en stödordning,
- f) *olagligt stöd*: nytt stöd som införs i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget,
- g) *missbruk av stöd*: stöd som används av mottagaren i strid med ett beslut fattat i enlighet med artiklarna 4.3, 7.3 eller 7.4 i förordning (EG) nr 659/1999 eller artiklarna 4.3, 9.3 eller 9.4 i denna förordning,
- h) *intresserad part*: en medlemsstat eller en person, ett företag eller en företagssammanslutning, vars intressen kan påverkas av att stöd beviljas, framför allt stödmottagaren, konkurrerande företag och branschorganisationer.

KAPITEL II

FÖRFARANDE VID ANMÅLT STÖD

Artikel 2

Anmälan av nytt stöd

1. Om inte annat föreskrivs i förordningar som antagits enligt artikel 109 i EUF-fördraget eller andra relevanta bestämmelser i detta, ska alla planer på att bevilja nytt stöd anmälas i god tid till kommissionen av den berörda medlemsstaten. Kommissionen ska omgående underrätta den berörda medlemsstaten om att den mottagit en anmälan.
2. I en anmälan ska den berörda medlemsstaten lämna alla nödvändiga upplysningar för att kommissionen ska kunna fatta ett beslut enligt artiklarna 4 och 9 (nedan kallad *fullständig anmälan*).

Artikel 3

Bestämmelse om genomförandeförbud

Stöd som ska anmälas enligt artikel 2.1 får inte införas förrän kommissionen har fattat eller anses ha fattat ett beslut om att godkänna sådant stöd.

Artikel 4

Preliminär granskning av anmälan samt kommissionens beslut

1. Kommissionen ska pröva anmälan så snart den har mottagits. Kommissionen ska, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10, fatta ett beslut i enlighet med punkt 2, 3 eller 4 i denna artikel.
2. Om kommissionen efter en preliminär granskning finner att den anmälda åtgärden inte utgör stöd ska den fastställa detta genom ett beslut.
3. Om kommissionen efter en preliminär granskning finner att en anmäld åtgärd, i den mån den omfattas av artikel 107.1 i EUF-fördraget, inte föranleder tveksamhet i fråga om dess förenlighet med den inre marknaden, ska den besluta att åtgärden är förenlig med den inre marknaden (nedan kallat *beslut om att inte göra invändningar*). I beslutet ska närmare anges vilket undantag i EUF-fördraget som har tillämpats.
4. Om kommissionen efter en preliminär granskning finner att en anmäld åtgärd föranleder tveksamhet i fråga om dess förenlighet med den inre marknaden, ska den besluta att inleda ett förfarande enligt artikel 108.2 i EUF-fördraget (nedan kallat *beslut om att inleda formellt granskningsförfarande*).

5. De beslut som avses i punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel ska fattas inom två månader. Denna tidsfrist ska börja löpa dagen efter det att en fullständig anmälan har mottagits. Anmälan ska anses vara fullständig om kommissionen inom två månader från det att den mottagit anmälan eller mottagit infordrade kompletterande upplysningar inte begär ytterligare upplysningar. Tidsfristen kan förlängas, om såväl kommissionen som den berörda medlemsstaten samtycker till det. Vid behov får kommissionen fastställa kortare tidsfrister.

6. Om kommissionen inte har fattat ett beslut i enlighet med punkterna 2, 3 eller 4 inom den tidsfrist som fastställs i punkt 5, ska stödet anses ha godkänts av kommissionen. Den berörda medlemsstaten får därefter genomföra åtgärderna i fråga efter att i förväg ha anmält detta till kommissionen, om inte kommissionen fattar ett beslut enligt denna artikel inom 15 arbetsdagar från mottagandet av anmälan.

Artikel 5

Begäran om upplysningar riktad till den anmälade medlemsstaten

1. Om kommissionen anser att de upplysningar som lämnas av den berörda medlemsstaten beträffande en åtgärd som anmälts enligt artikel 2 är ofullständiga, ska den begära alla nödvändiga ytterligare upplysningar. Om en medlemsstat besvarar en sådan begäran ska kommissionen underrätta medlemsstaten om att den mottagit svaret.

2. Om den berörda medlemsstaten inte lämnar de begärda upplysningarna inom den tidsfrist som har föreskrivits av kommissionen eller lämnar ofullständiga upplysningar, ska kommissionen sända en påminnelse, i vilken en lämplig ytterligare tidsfrist inom vilken upplysningarna ska lämnas anges.

3. Anmälan ska anses återkallad om de begärda upplysningarna inte har lämnats inom den föreskrivna tidsfristen, om inte tidsfristen dessförinnan antingen har förlängts med såväl kommissionens som den berörda medlemsstatens samtycke, eller den berörda medlemsstaten i en vederbörligen motiverad förklaring underrättar kommissionen om att den betraktar anmälan som fullständig därför att de ytterligare upplysningar som begärts inte finns tillgängliga eller redan har lämnats. I det fallet ska tidsfristen enligt artikel 4.5 börja löpa dagen efter det att förklaringen har mottagits. Om anmälan anses återkallad ska kommissionen underrätta medlemsstaten om detta.

Artikel 6

Formellt granskningsförfarande

1. Beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande ska sammanfatta relevanta sak- och rättsfrågor, kommissionens preliminära bedömning beträffande den föreslagna åtgärdens karaktär av stöd ska inbegripas och tvivlen beträffande åtgärdens förenlighet med den inre marknaden ska anges. I beslutet ska den berörda medlemsstaten och andra berörda parter uppmanas att lämna sina synpunkter inom en föreskriven tidsfrist som normalt inte ska överskrida en månad. I vederbörligen berättigade fall får kommissionen förlänga den föreskrivna tidsfristen.

2. Inkomna synpunkter ska överlämnas till den berörda medlemsstaten. Om en intresserad part så begär, på grund av att det kan uppstå skada, ska dess identitet inte avslöjas för den berörda medlemsstaten. Den berörda medlemsstaten får yttra sig över de inkomna synpunkterna inom en föreskriven tidsfrist som normalt inte ska överskrida en månad. I vederbörligen berättigade fall får kommissionen förlänga den föreskrivna tidsfristen.

Artikel 7

Begäran om upplysningar riktad till andra källor

1. När det formella granskningsförfarandet enligt artikel 6 har inletts får kommissionen, särskilt vad gäller tekniskt komplicerade åtgärder som är föremål för en materiell bedömning, kräva, om de upplysningar som den berörda medlemsstaten tillhandahållit under den preliminära granskningen inte är tillräckliga, att en annan medlemsstat, ett företag eller en företagsammanslutning lämnar all den marknadsinformation kommissionen behöver för att kunna slutföra sin bedömning av åtgärden med vederbörlig hänsyn till proportionalitetsprincipen, särskilt för små och medelstora företag.

2. Kommissionen får enbart begära upplysningar
 - a) om dessa begränsas till formella granskningsförfaranden som enligt kommissionen hittills varit ineffektiva, och
 - b) vad gäller stödmottagare, om den berörda medlemsstaten samtycker till begäran.
3. Det företag eller de företagssammanslutningar som lämnar upplysningar till följd av en begäran från kommissionen om marknadsinformation på grundval av punkterna 6 och 7 ska lämna sitt svar samtidigt till kommissionen och den berörda medlemsstaten, om de dokument som tillhandahålls inte innehåller upplysningar som är konfidentiella i förhållande till den medlemsstaten.

Kommissionen ska leda och övervaka överföringen av upplysningar mellan berörda medlemsstater, företag eller företagssammanslutningar och kontrollera den konfidentialitet som gjorts gällande i fråga om de upplysningar som överlämnas.

4. Kommissionen ska enbart begära upplysningar från en medlemsstat, ett företag eller en företagssammanslutning som berörs av begäran.
5. Medlemsstaterna ska lämna upplysningarna på grundval av en enkel begäran och inom en av kommissionen föreskriven tidsfrist som normalt inte ska överskrida en månad. Om den berörda medlemsstaten inte lämnar de begärda upplysningarna inom den tidsfristen eller om den lämnar ofullständiga upplysningar, ska kommissionen sända en påminnelse.
6. Kommissionen får genom en enkel begäran begära att ett företag eller en företagssammanslutning lämnar upplysningar. När kommissionen skickar en enkel begäran om upplysningar till ett företag eller en företagssammanslutning ska den ange den rättsliga grunden och syftet med begäran, precisera vilka upplysningar som begärs och föreskriva en rimlig tidsfrist inom vilken upplysningarna ska lämnas. Den ska också hänvisa till de böter som föreskrivs i artikel 8.1 för lämnande av oriktiga eller vilseledande upplysningar.
7. Kommissionen får genom beslut begära att ett företag eller en företagssammanslutning lämnar upplysningar. När kommissionen genom beslut kräver att ett företag eller en företagssammanslutning ska lämna upplysningar, ska den ange den rättsliga grunden för och syftet med begäran, precisera vilka upplysningar som begärs och föreskriva en rimlig tidsfrist inom vilken upplysningarna ska lämnas. Den ska också ange de böter som föreskrivs i artikel 8.1 samt ska ange eller förelägga de viten som föreskrivs i artikel 8.2, beroende på vad som är lämpligt. Vidare ska den upplysa om företagets eller företagssammanslutningens rätt att få beslutet prövat av Europeiska unionens domstol.
8. När kommissionen utfärdar en begäran i enlighet med punkt 1 eller 6 i denna artikel, eller antar ett beslut i enlighet med punkt 7 ska den även samtidigt tillhandahålla den berörda medlemsstaten en kopia av denna. Kommissionen ska ange vilka kriterier som den tillämpade för att välja mottagare av en begäran om upplysningar eller för beslutet.
9. Företagens ägare eller deras företrädare eller, när det gäller juridiska personer, bolag, företag eller föreningar som inte är juridiska personer, de som är utsedda att företräda dem enligt lag eller stadgar ska på deras vägnar lämna de efterfrågade eller begärda upplysningarna. I behörig ordning befullmäktigade personer får lämna de begärda upplysningarna på sina huvudmäns vägnar. De senare ska förbli ansvariga fullt ut, om de upplysningar som lämnas är ofullständiga, oriktiga eller vilseledande.

Artikel 8

Böter och viten

1. Kommissionen får i den mån det anses nödvändigt och rimligt genom beslut ålägga företag eller företagssammanslutningar böter på högst 1 % av deras föregående räkenskapsårs sammanlagda omsättning, om de uppsåtligen eller av grov oaktsamhet
 - a) lämnar oriktiga eller vilseledande upplysningar som svar på en begäran enligt artikel 7.6,
 - b) lämnar oriktiga, ofullständiga eller vilseledande upplysningar som svar på ett beslut som antagits enligt artikel 7.7, eller inte lämnar upplysningarna inom den föreskrivna tidsfristen.

2. Kommissionen får genom beslut förelägga företag eller företagssammanslutningar vite, om företaget eller företagsammanslutningarna inte lämnar fullständiga och riktiga upplysningar enligt begäran av kommissionen genom beslut som antagits enligt artikel 7.7.

Vitet får inte överstiga 5 % av det berörda företags eller sammanslutningens genomsnittliga dagsomsättning under det föregående räkenskapsåret för varje arbetsdag som dröjsmålet varar, beräknat från den dag som anges i beslutet, till dess att det lämnar fullständiga och riktiga upplysningar enligt kommissionens förfrågan eller begäran.

3. När bötes- eller vitesbeloppet fastställs ska hänsyn tas till överträdelsens art, hur allvarlig den är och hur länge den har pågått med hänsyn till proportionalitets- och lämplighetsprinciperna särskilt för små och medelstora företag.

4. Om företagen eller företagssammanslutningarna har fullgjort den skyldighet för vars uppfyllande vitet har förelagts, får kommissionen reducera det slutliga vitet till ett belopp som är lägre jämfört med det ursprungliga beslutet om att förelägga vite. Kommissionen får även helt bortse från alla viten som utdömts.

5. Innan kommissionen antar några beslut i enlighet med punkterna 1 eller 2 i denna artikel, ska den fastställa en slutlig tidsfrist på två veckor inom vilken den marknadsinformation som saknas ska erhållas från de berörda företagen eller företagssammanslutningarna samt ge dessa tillfälle att yttra sig.

6. Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet enligt artikel 261 i EUF-fördraget att ompröva böter och viten som åläggs av kommissionen. Den får upphäva, minska eller höja ålagda böter eller viten.

Artikel 9

Kommissionens beslut om att avsluta det formella granskningsförfarandet

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10 ska det formella granskningsförfarandet avslutas genom ett beslut såsom föreskrivs i punkterna 2–5 i den här artikeln.

2. Om kommissionen anser att den anmälda åtgärden inte utgör stöd, eventuellt efter det att den berörda medlemsstaten har gjort ändringar, ska den fastställa detta genom ett beslut.

3. Om kommissionen anser att tveksamhet inte längre föreligger, eventuellt efter det att den berörda medlemsstaten har gjort ändringar, i fråga om den anmälda åtgärdens förenlighet med den inre marknaden, ska den besluta att stödet är förenligt med den inre marknaden (nedan kallat *positivt beslut*). I beslutet ska närmare anges vilket undantag i EUF-fördraget som har tillämpats.

4. Kommissionen får förena ett positivt beslut med villkor enligt vilka ett stöd kan anses förenligt med den inre marknaden och får fastställa skyldigheter för att göra det möjligt att övervaka att beslutet efterlevs (nedan kallat *villkorligt beslut*).

5. Om kommissionen finner att det anmälda stödet inte är förenligt med den inre marknaden, ska den besluta att stödet inte får införas (nedan kallat *negativt beslut*).

6. Beslut enligt punkterna 2–5 ska fattas så snart den tveksamhet som avses i artikel 4.4 inte längre föreligger. Kommissionen ska i möjligaste mån sträva efter att anta ett beslut inom 18 månader efter det att förfarandet har inletts. Denna tidsfrist kan förlängas i samförstånd mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten.

7. När den tidsfrist som avses i punkt 6 i denna artikel har löpt ut, och om den berörda medlemsstaten begär detta, ska kommissionen inom två månader fatta beslut på grundval av de upplysningar som den har tillgång till. I förekommande fall ska kommissionen, när de tillgängliga upplysningarna inte är tillräckliga för att fastställa förenlighet, fatta ett negativt beslut.

8. Innan kommissionen antar ett beslut enligt punkterna 2–5 ska den inom en tidsfrist som normalt inte överstiger en månad ge den berörda medlemsstaten möjlighet att yttra sig om de upplysningar som lämnats till kommissionen och medlemsstaten enligt artikel 7.3.

9. Kommissionen får i ett beslut som fattas i enlighet med punkterna 2–5 i denna artikel inte använda sådana konfidentiella upplysningar från uppgiftslämnare som inte kan aggregeras eller på något annat sätt anonymiseras, om den inte har fått deras samtycke till att lämna ut dessa upplysningar till den berörda medlemsstaten. Kommissionen kan fatta ett motiverat beslut, som ska delges det berörda företaget eller den berörda företagssammanslutningen, där den konstaterar att upplysningar från en uppgiftslämnare som markerats som konfidentiella inte är skyddade och fastställer ett datum efter vilket upplysningarna kommer att lämnas ut. Denna period får inte vara kortare än en månad.

10. Kommissionen ska ta hänsyn till företagens berättigade intresse av att deras affärshemligheter och andra konfidentiella uppgifter skyddas. Ett företag eller en företagssammanslutning, som lämnar upplysningar i enlighet med artikel 7, och som inte är mottagare för statsstödtåtgärden i fråga, får begära, på grund av potentiell skada, att dess identitet inte avslöjas för den berörda medlemsstaten.

Artikel 10

Återkallelse av anmälan

1. Den berörda medlemsstaten får återkalla en anmälan i den mening som avses i artikel 2, om det sker i god tid innan kommissionen har fattat ett beslut enligt artiklarna 4 eller 9.
2. I de fall där kommissionen har inlett ett formellt granskningsförfarande, ska den avsluta detta.

Artikel 11

Upphävande av ett beslut

Kommissionen får upphäva ett beslut som fattats enligt artiklarna 4.2, 4.3, 9.2, 9.3 eller 9.4, efter det att den berörda medlemsstaten har beretts tillfälle att lämna sina synpunkter, om beslutet grundat sig på oriktiga upplysningar som lämnats under förfarandet och som varit avgörande för beslutet. Innan kommissionen upphäver ett beslut och fattar ett nytt beslut ska den inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 4.4. Artiklarna 6, 9, 12, 13.1, 15, 16 och 17 ska gälla i tillämpliga delar.

KAPITEL III

FÖRFARANDE VID OLAGLIGT STÖD

Artikel 12

Undersökning, begäran om upplysningar och föreläggande om upplysningar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 24 får kommissionen på eget initiativ undersöka upplysningar om påstått olagligt stöd, oavsett vilken källa upplysningarna kommer från.

Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål undersöka klagomål från berörda parter i enlighet med artikel 24.2 och se till att den berörda medlemsstaten erhåller regelbunden och fullständig information om framstegen med och resultaten av behandlingen.

2. Vid behov ska kommissionen begära upplysningar från den berörda medlemsstaten. Artiklarna 2.2, 5.1 och 5.2 ska gälla i tillämpliga delar.

När det formella granskningsförfarandet har inletts, kan kommissionen begära att en annan medlemsstat, ett företag, eller en företagssammanslutning lämnar upplysningar i enlighet med artiklarna 7 och 8, vilka ska gälla i tillämpliga delar.

3. Om den berörda medlemsstaten, trots en påminnelse enligt artikel 5.2, inte lämnar de begärda upplysningarna inom den av kommissionen föreskrivna tidsfristen eller om den lämnar ofullständiga upplysningar, ska kommissionen genom ett beslut begära att upplysningarna ska lämnas (nedan kallat *föreläggande om att lämna upplysningar*). I beslutet ska närmare anges vilka upplysningar som begärs och föreskriva en lämplig tidsfrist inom vilken upplysningarna ska ges in.

Artikel 13

Föreläggande om att avbryta utbetalningen av eller tillfälligt återkräva stöd

1. Kommissionen får, efter att ha berett den berörda medlemsstaten tillfälle att lämna sina synpunkter, fatta ett beslut om att medlemsstaten ska avbryta utbetalningen av varje form av olagligt stöd till dess att kommissionen har fattat ett beslut om stödets förenlighet med den inre marknaden (nedan kallat *föreläggande om att avbryta utbetalningen av ett stöd*).

2. Kommissionen får, efter att ha berett den berörda medlemsstaten tillfälle att lämna sina synpunkter, fatta ett beslut om att medlemsstaten tillfälligt ska återkräva varje form av olagligt stöd till dess att kommissionen har fattat ett beslut om stödets förenlighet med den inre marknaden (nedan kallat *föreläggande om att återkräva ett stöd*) om följande kriterier är uppfyllda:

- a) Det enligt fastlagd praxis inte råder några tvivel om den berörda åtgärdens stödkaraktär.
- b) Brådskande insatser krävs.
- c) Det föreligger en allvarlig risk för att en konkurrent ska tillfogas en avsevärd och irreparabel skada.

Återkrav ska ske enligt förfarandet i artikel 16.2 och 16.3. När stödet faktiskt har återkrävts, ska kommissionen fatta ett beslut inom de tidsfrister som tillämpas på anmält stöd.

Kommissionen får tillåta medlemsstaten att låta återbetalningen av stödet åtföljas av utbetalning av ett undsättningsstöd till det berörda företaget.

Bestämmelserna i denna punkt ska endast tillämpas på olagligt stöd som har genomförts efter det att förordning (EG) nr 659/1999 har trätt i kraft.

Artikel 14

Underlåtenhet att följa ett föreläggande

Om medlemsstaten underlåter att följa ett föreläggande om att avbryta utbetalningen av ett stöd eller ett föreläggande om att återkräva ett stöd ska kommissionen, medan den undersöker omständigheterna i ärendet mot bakgrund av tillgängliga upplysningar, ha rätt att hänskjuta ärendet direkt till Europeiska unionens domstol och ansöka om en förklaring om att underlåtenheten att följa beslutet innebär ett brott mot EUF-fördraget.

Artikel 15

Kommissionens beslut

1. Undersökningen av eventuellt olagligt stöd ska leda till ett beslut enligt artikel 4.2, 4.3 eller 4.4. Vid beslut att inleda det formella granskningsförfarandet ska förfarandet avslutas genom ett beslut enligt artikel 9. Om en medlemsstat underlåter att följa ett föreläggande om att lämna upplysningar, ska beslutet fattas på grundval av tillgängliga upplysningar.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13.2 ska kommissionen inte vara bunden av den tidsfrist som anges i artiklarna 4.5, 9.6 och 9.7 i fall av stöd som eventuellt är olagligt.
3. Artikel 11 ska gälla i tillämpliga delar.

Artikel 16

Återkrav av stöd

1. Vid negativa beslut i fall av olagligt stöd ska kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren (nedan kallat *beslut om återkrav*). Kommissionen ska inte återkräva stödet om detta skulle stå i strid med en allmän princip i unionsrätten.
2. Det stöd som ska återkrävas enligt ett beslut om återkrav ska innefatta ränta med en lämplig räntesats som fastställs av kommissionen. Räntan ska betalas från det datum då det olagliga stödet stod till stödmottagarens förfogande till det datum då det har återbetalats.
3. Utan att det påverkar förordnanden av Europeiska unionens domstol enligt artikel 278 i EUF-fördraget ska återkravet verkställas utan dröjsmål och enligt den berörda medlemsstatens förfaranden enligt nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa kommissionens beslut. I det syftet ska de berörda medlemsstaterna vid förfaranden inför nationella domstolar vidta alla nödvändiga åtgärder som är tillgängliga i deras respektive rättssystem, inbegripet interimistiska åtgärder, utan att unionsrätten påverkas.

KAPITEL IV

PRESKRIPTIONSTIDER

Artikel 17

Preskriptionstid för återkrav av stöd

1. För kommissionens befogenheter att återkräva stöd ska en preskriptionstid på tio år gälla.
2. Preskriptionstiden ska börja den dag då det olagliga stödet beviljas mottagaren antingen som individuellt stöd eller på grundval av en stödordning. Preskriptionstiden ska avbrytas av varje åtgärd avseende det olagliga stödet som vidtas av kommissionen eller av en medlemsstat som agerar på kommissionens begäran. Vid varje avbrott ska tiden börja räknas på nytt. Preskriptionstiden ska avbrytas under den tid då kommissionens beslut är föremål för förfaranden vid Europeiska unionens domstol.
3. Varje stöd för vilket preskriptionstiden har löpt ut ska betraktas som befintligt stöd.

Artikel 18

Preskriptionstid för åläggande av böter och viten

1. De befogenheter som kommissionen ges i artikel 8 ska omfattas av en preskriptionstid på tre år.
2. Perioden som anges i punkt 1 ska börja löpa den dag då överträdelsen som avses i artikel 8 begås. Vid fortsatta eller upprepade överträdelser ska perioden dock börja löpa den dag då överträdelsen upphör.

3. Åtgärder som kommissionen vidtar i syfte att undersöka eller ingripa mot överträdelsen som avses i artikel 8 ska avbryta preskriptionstiden för åläggande av böter eller viten, med verkan från den dag då åtgärden delges det berörda företaget eller den berörda företagssammanslutningen.
4. Efter varje avbrott ska preskriptionstiden börja löpa på nytt. Preskriptionstiden ska dock löpa ut senast den dag då sex år har förflutit utan att kommissionen har ålagt böter eller viten. Denna period ska förlängas med den tid under vilken preskriptionstiden tillfälligt upphör i enlighet med punkt 5 i denna artikel.
5. Preskriptionstiden för åläggande av böter eller viten ska avbrytas under den tid som kommissionens beslut är föremål för prövning av Europeiska unionens domstol.

Artikel 19

Preskriptionstider för verkställighet av böter och viten

1. Kommissionens befogenhet att verkställa beslut som fattats enligt artikel 8 ska omfattas av en preskriptionstid på fem år.
2. Perioden som anges i punkt 1 ska börja den dag då beslutet som fattats enligt artikel 8 vinner laga kraft.
3. Preskriptionstiden som anges i punkt 1 i denna artikel ska avbrytas
 - a) genom underrättelse av ett beslut om ändring av det ursprungliga bötes- eller vitesbeloppet eller om avslag på en begäran om en sådan ändring,
 - b) genom åtgärder som vidtas av en medlemsstat, på kommissionens begäran, eller av kommissionen, för att driva in böterna eller viten.
4. Efter varje avbrott ska preskriptionstiden börja löpa på nytt.
5. Preskriptionstiden som anges i punkt 1 ska avbrytas under den tid som
 - a) en uppgiftslämnare medges betalningsfrist, eller
 - b) indrivningen har skjutits upp enligt ett beslut av Europeiska unionens domstol.

KAPITEL V

FÖRFARANDE VID MISSBRUK AV STÖD

Artikel 20

Missbruk av stöd

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28 får kommissionen inleda ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 4.4 i fall av missbruk av stöd. Artiklarna 6–9, 11 och 12, 13.1 och 14–17 ska gälla i tillämpliga delar.

KAPITEL VI

FÖRFARANDE RÖRANDE BEFINTLIGA STÖDORDNINGAR

Artikel 21

Samarbete enligt artikel 108.1 i EUF-fördraget

1. Kommissionen ska från den berörda medlemsstaten erhålla alla nödvändiga upplysningar för att i samarbete med medlemsstaten granska befintliga stödordningar enligt artikel 108.1 i EUF-fördraget.
2. Om kommissionen anser att en befintlig stödordning inte är eller inte längre är förenlig med den inre marknaden, ska den underrätta den berörda medlemsstaten om sin preliminära uppfattning och ge den berörda medlemsstaten tillfälle att inkomma med sina synpunkter inom en månad. I vederbörligen berättigade fall får kommissionen förlänga denna tidsfrist.

Artikel 22

Förslag till lämpliga åtgärder

Om kommissionen mot bakgrund av de upplysningar som medlemsstaten har givit in enligt artikel 21 finner att den befintliga stödordningen inte är eller inte längre är förenlig med den inre marknaden, ska den utfärda en rekommendation för den berörda medlemsstaten med förslag till lämpliga åtgärder. I rekommendationen kan särskilt föreslås

- a) att stödordningens innehåll ändras i substans, eller
- b) att krav som gäller förfaranden införs, eller
- c) att stödordningen avskaffas.

Artikel 23

Rättsliga följder av ett förslag om lämpliga åtgärder

1. Om den berörda medlemsstaten godtar de föreslagna åtgärderna och underrättar kommissionen om detta, ska kommissionen notera detta förhållande och underrätta medlemsstaten om detta. Medlemsstaten ska genom sitt godtagande vara bunden att genomföra de lämpliga åtgärderna.
2. Om den berörda medlemsstaten inte godtar de föreslagna åtgärderna och kommissionen, efter att ha beaktat den berörda medlemsstatens synpunkter, fortfarande anser att dessa åtgärder är nödvändiga, ska den inleda ett förfarande enligt artikel 4.4. Artiklarna 6, 9 och 11 ska gälla i tillämpliga delar.

KAPITEL VII

BERÖRDA PARTER

Artikel 24

Intresserade parters rättigheter

1. Varje berörd part kan lämna synpunkter i enlighet med artikel 6 efter det att kommissionen har beslutat att inleda det formella granskningsförfarandet. Varje berörd part som har lämnat sådana synpunkter och varje mottagare av individuellt stöd ska tillställas en kopia av det beslut som kommissionen har fattat i enlighet med artikel 9.
2. Alla berörda parter får inge ett klagomål för att underrätta kommissionen om påstått olagligt stöd och påstått missbruk av stöd. För detta ändamål ska den berörda parten fylla i ett formulär som fastställts i en genomförandebe-stämmelse som avses i artikel 33 och ska ange alla de obligatoriska upplysningar som begärs i det.

Om kommissionen anser att den berörda parten inte följt det obligatoriska formuläret, eller de faktiska och rättsliga omständigheter som lagts fram av den berörda parten inte utgör tillräckliga skäl för att, på grundval av en första undersökning, visa att olagligt stöd eller missbruk av stöd föreligger, ska den underrätta den berörda parten om detta och uppmana denna att lämna synpunkter inom en föreskriven tidsfrist, som normalt inte ska överskrida en månad. Om den berörda parten inte har framfört några synpunkter inom den föreskrivna tidsfristen, kommer klagomålet att anses ha återkallats. Kommissionen ska underrätta den berörda medlemsstaten när ett klagomål anses återkallat.

Kommissionen ska till den klagande skicka en kopia av sitt beslut i ett ärende som gäller föremålet för klagomålet.

3. Varje part ska på begäran erhålla en kopia av varje beslut enligt artiklarna 4, 9, 12.3 och 13.

KAPITEL VIII

GRANSKNING AV BRANSCHER OCH STÖDINSTRUMENT

Artikel 25

Granskning av branscher och stödinstrument

1. Om den tillgängliga informationen ger rimlig anledning att misstänka att statliga stödåtgärder som vidtas inom en viss sektor eller på grundval av ett visst stödinstrument avsevärt kan begränsa eller snedvrída konkurrensen på den inre marknaden i flera medlemsstater eller att befintliga stödåtgärder inom en viss sektor i flera medlemsstater inte är, eller inte längre är, förenliga med den inre marknaden, får kommissionen göra en utredning i olika medlemsstater av den berörda branschen eller användningen av det berörda stödinstrumentet. I samband med utredningen får kommissionen uppmana medlemsstaterna och/eller de berörda företagen eller företagssammanslutningarna att tillhandahålla de upplysningar som är nödvändiga för tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, med vederbörlig hänsyn tagen till proportionalitetsprincipen.

Kommissionen ska för varje begäran om upplysningar i enlighet med den här artikeln ange skälen för undersökningen och valet av mottagare av en begäran.

Kommissionen ska offentliggöra en rapport om resultaten av sin utredning av särskilda branscher eller stödinstrument i olika medlemsstater och uppmana medlemsstaterna och eventuella berörda företag eller företagssammanslutningar att lämna synpunkter.

2. Upplysningar som erhållits genom branschutredningar får användas inom ramen för förfaranden enligt denna förordning.

3. Artiklarna 5, 7 och 8 i denna förordning ska gälla i tillämpliga delar.

KAPITEL IX

ÖVERVAKNING

Artikel 26

Årliga rapporter

1. Medlemsstaterna ska ge in årliga rapporter till kommissionen om alla befintliga stödordningar för vilka ingen särskild rapporteringsskyldighet har föreskrivits i ett villkorligt beslut enligt artikel 9.4.

2. Om den berörda medlemsstaten trots påminnelse underlåter att överlämna en årlig rapport, får kommissionen inleda ett förfarande enligt artikel 22 vad gäller den berörda stödordningen.

*Artikel 27***Kontroll på ort och ställe**

1. När kommissionen hyser allvarliga tvivel om huruvida beslut om att inte göra invändningar, positiva beslut eller villkorliga beslut med avseende på individuellt stöd efterlevs, ska den berörda medlemsstaten, efter att ha beretts tillfälle att lämna synpunkter, tillåta kommissionen att avlägga kontrollbesök på ort och ställe.
2. De tjänstemän som har bemyndigats av kommissionen ska, för att kontrollera att det berörda beslutet följs, ges befogenhet att
 - a) gå in i vilka lokaler och på vilken mark som helst som utnyttjas av det berörda företaget,
 - b) begära muntliga förklaringar på ort och ställe, och
 - c) granska räkenskaperna och andra affärshandlingar och göra eller begära kopior.

Om det är nödvändigt får kommissionen bistås av oberoende experter.

3. Kommissionen ska skriftligen och i god tid underrätta den berörda medlemsstaten om kontrollbesöket på ort och ställe och de bemyndigade tjänstemännens och experternas identitet. Om medlemsstaten i fråga har berättigade invändningar mot kommissionens val av experter, ska experterna utses i samförstånd med medlemsstaten. De av kommissionens tjänstemän och de experter som bemyndigats att utföra kontroll på ort och ställe ska uppvisa en skriftlig fullmakt i vilken närmare anges föremålet för och syftet med besöket.
4. Tjänstemän som bemyndigats av den medlemsstat inom vars territorium kontrollbesöket ska göras får vara närvarande vid kontrollbesöket.
5. Kommissionen ska lämna medlemsstaten en kopia av alla rapporter som upprättas till följd av kontrollbesöket.
6. Om ett företag motsätter sig ett kontrollbesök som har beslutats av kommissionen med stöd av denna artikel, ska den berörda medlemsstaten ge den hjälp som behövs till de tjänstemän och experter som bemyndigats av kommissionen för att de ska kunna genomföra kontrollbesöket.

*Artikel 28***Underlåtenhet att följa beslut och domar**

1. Om den berörda medlemsstaten inte följer villkorliga eller negativa beslut, särskilt i fall som avses i artikel 16 i denna förordning, får kommissionen hänskjuta ärendet direkt till Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 108.2 i EUF-fördraget.
2. Om kommissionen anser att den berörda medlemsstaten inte har följt en dom från Europeiska unionens domstol, får kommissionen fullfölja ärendet enligt artikel 260 i fördraget.

KAPITEL X

SAMARBETE MED NATIONELLA DOMSTOLAR*Artikel 29***Samarbete med nationella domstolar**

1. Vid tillämpning av artiklarna 107.1 och 108 i EUF-fördraget får medlemsstaternas domstolar från kommissionen begära upplysningar som den förfogar över eller yttranden i frågor som gäller tillämpningen av reglerna om statligt stöd.

2. Om en konsekvent tillämpning av artiklarna 107.1 eller 108 i EUF-fördraget så kräver, får kommissionen på eget initiativ avge skriftliga yttranden till de domstolar i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av reglerna om statligt stöd. Den får också, med den berörda domstolens tillstånd, avge muntliga yttranden.

Kommissionen ska underrätta den berörda medlemsstaten om sin avsikt att lämna in yttranden innan den gör det formellt.

Endast i syfte att utarbeta sina yttranden får kommissionen begära att den berörda domstolen i medlemsstaten översänder de handlingar som står till domstolens förfogande och som är nödvändiga för kommissionens bedömning av ärendet.

KAPITEL XI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 30

Tystnadsplikt

Kommissionen och medlemsstaterna, deras tjänstemän och övriga anställda, inbegripet oberoende experter som utnämnts av kommissionen, ska inte lämna ut upplysningar som de har inhämtat med stöd av denna förordning och som omfattas av tystnadsplikt.

Artikel 31

Mottagare av beslut

1. Beslut som fattas enligt artiklarna 7.7, 8.1, 8.2 och 9.9 ska riktas till det berörda företaget eller den berörda företagsammanslutningen. Kommissionen ska utan dröjsmål delge mottagaren beslutet och ge mottagaren tillfälle att meddela kommissionen vilka upplysningar den anser ska omfattas av tystnadsplikt.
2. Övriga beslut som fattas av kommissionen enligt kapitlen II, III, V, VI och IX ska riktas till den berörda medlemsstaten. Kommissionen ska utan dröjsmål delge den berörda medlemsstaten besluten och ge denna medlemsstat tillfälle att meddela kommissionen vilka upplysningar den anser ska omfattas av tystnadsplikt.

Artikel 32

Offentliggörande av beslut

1. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra en sammanfattning av de beslut som den har fattat enligt artikel 4.2 och 4.3 samt artikel 22 jämförd med artikel 23.1. I sammanfattningen ska anges att det är möjligt att få en kopia av beslutet på det språk eller de språk på vilket/vilka beslutet avfattats.
2. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra de beslut som den har fattat enligt artikel 4.4 på det språk på vilket beslutet avfattats. I den officiella tidningen på andra språk än det språk på vilket beslutet avfattats ska den autentiska språkversionen åtföljas av en meningsfull sammanfattning på den officiella tidningens språk.
3. Kommissionen ska i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra de beslut som den har fattat enligt artikel 8.1 och 8.2 samt artikel 9.
4. När artikel 4.6 eller artikel 10.2 är tillämplig ska ett kort tillkännagivande offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
5. Rådet får enhälligt besluta om att offentliggöra beslut enligt artikel 108.2 tredje stycket i EUF-fördraget i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 33***Genomförandebestämmelser**

Kommissionen ska i enlighet med förfarandet i artikel 34 ha befogenhet att anta genomförandebestämmelser om

- a) form, innehåll och andra närmare bestämmelser om anmälningar,
- b) form, innehåll och andra närmare bestämmelser om årliga rapporter,
- c) form, innehåll och andra närmare bestämmelser om klagomål som inges i enlighet med artiklarna 12.1 och 24.2,
- d) närmare bestämmelser om tidsfrister och beräkningen av tidsfrister, och
- e) den räntesats som avses i artikel 16.2.

*Artikel 34***Samråd med rådgivande kommittén för statligt stöd**

1. Innan den antar genomförandebestämmelser i enlighet med artikel 33 ska kommissionen samråda med rådgivande kommittén för statligt stöd som inrättats genom rådets förordning (EU) 2015/1588 ⁽¹⁾ (nedan kallad *kommittén*).
2. Samråd med kommittén ska äga rum vid ett möte som ska sammankallas av kommissionen. De utkast och dokument som ska behandlas ska bifogas kallelsen. Mötet ska äga rum tidigast två månader efter det att kallelsen har skickats ut. Denna tidsfrist kan förkortas i brådskande fall.
3. Kommissionens företrädare ska förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén ska yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.
4. Yttrandet ska protokollföras och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet. Kommittén kan rekommendera att detta yttrande offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
5. Kommissionen ska ta största hänsyn till det yttrande som kommittén har avgett. Den ska underrätta kommittén om hur dess yttrande har beaktats.

*Artikel 35***Upphävande**

Förordning (EG) nr 659/1999 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga II.

*Artikel 36***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1588 av den 13 juli 2015 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på vissa slag av övergripande statligt stöd (se sidan 1 i detta nummer av EUT).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 juli 2015.

På rådets vägnar

F. ETGEN

Ordförande

BILAGA I

Upphävd förordning och en förteckning över dess efterföljande ändringar

Rådets förordning (EG) nr 659/1999	(EGT L 83, 27.3.1999, s. 1)
Punkt 5.6 till bilaga II till 2003 års anslutningsakt	
Rådets förordning (EG) nr 1791/2006	(EUT L 363, 20.12.2006, s. 1)
Rådets förordning (EU) nr 517/2013	(EUT L 158, 10.6.2013, s. 1)
Rådets förordning (EU) nr 734/2013	(EUT L 204, 31.7.2013, s. 15)

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 659/1999	Denna förordning
Artiklarna 1–6	Artiklarna 1–6
Artikel 6a	Artikel 7
Artikel 6b	Artikel 8
Artikel 7	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9	Artikel 11
Artikel 10	Artikel 12
Artikel 11.1	Artikel 13.1
Artikel 11.2, första stycket, inledningen	Artikel 13.2, första stycket, inledningen
Artikel 11.2, första stycket, första strecksatsen	Artikel 13.2, första stycket led a
Artikel 11.2, första stycket, andra strecksatsen	Artikel 13.2, första stycket led b
Artikel 11.2, första stycket, tredje strecksatsen	Artikel 13.2, första stycket led c
Artikel 11.2, andra, tredje och fjärde styckena	Artikel 13.2, andra, tredje och fjärde styckena
Artikel 12	Artikel 14
Artikel 13	Artikel 15
Artikel 14	Artikel 16
Artikel 15	Artikel 17
Artikel 15a	Artikel 18
Artikel 15b	Artikel 19
Artikel 16	Artikel 20
Artikel 17	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 22
Artikel 19	Artikel 23
Artikel 20	Artikel 24
Artikel 20a	Artikel 25
Artikel 21	Artikel 26
Artikel 22	Artikel 27
Artikel 23	Artikel 28
Artikel 23a	Artikel 29
Artikel 24	Artikel 30
Artikel 25	Artikel 31
Artikel 26.1 och 26.2	Artikel 32.1 och 32.2
Artikel 26.2a	Artikel 32.3

Förordning (EG) nr 659/1999	Denna förordning
Artikel 26.3	Artikel 32.3
Artikel 26.4	Artikel 32.4
Artikel 26.5	Artikel 32.5
Artikel 27	Artikel 33
Artikel 28	—
Artikel 29	Artikel 34
—	Artikel 35
Artikel 30	Artikel 36
—	Bilaga I
—	Bilaga II